

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Boboc, Mihaela Roxana
Iubește-l, Anya : poezii / Mihaela Roxana Boboc. -
Apahida : Neuma, 2021
ISBN 978-606-8975-95-5

821.135.1

Mihaela Roxana Boboc

Iubește-l, Anya

POEZII

Editura
NEUMA
2021

Cuprins

Iubește-l, Anya	5
Închis pentru Inventar	7
Bulgăre de sare	8
Imponderabil	9
Caravana	10
O lume de noroi	12
Femeia	14
Două borne	15
Prin vămi	17
Orele cu oase lungi	19
Jumătate	20
Rododendroni	21
Când a rupt zăbala	24
Lucrurile care nu se spun	25
Poemele acestea vii	27
Femeie într-o secvență de film	29
Sărut după sărut	31
Spovedanii	33
Să ucizi dumnezeul din pâine	34
Pălăria pescarului	35
Fără turn de apărare	36
Creioanele neascuțite	37
Înainte euharistiei	38
Lampioane pe apă	39
Omul din om vindecă	40
Cad fricile de pe streșină	41
Je ne sais quoi	43
Pietre de râu	45
Poemul bun	47
Taie-ți părul	49
Rostul lor	50
Secvențe de netrecut	51
Distanța	52
Ridică cămașa de noapte.....	54

A doua zi după abandon	55
Cămara cu poezie	57
Am vrut să pictez	58
Se făcea că ne iubeam	60
Nu-ți fie teamă	62
Acuarele.....	64
Mă lepăd	65
Avertisment	67
ADN.....	68
O haimana	69
Ecce homo!	71
3 noiembrie	72
Maria	73
Povestea cailor	74
Fado	75
Supradoza	76
Cu fir de mătase	77
Acadele.....	78
Pastila de dor	79
Moartea se face ghem	81
S.O.S	82
Copilul nul	83
V-am iubit pe toți.....	84
Frig în cer	85
Poem pentru țară.....	86
Până la zece	87
Iartă	88
Umbra fiicei.....	89
Ultimele urme de sărbătoare	90
Cunosc o frică	91
Sufletul copilei	93
Anul gol	95
Iarna	96
Despre autoare	98
Referințe critice	99

Iubește-l, Anya

Anya, iubește-l,
cu mâinile mele pe trup
vorbește-i despre poezie
mai ales despre aceea care ucide și renaște
care fărămă orice formă de rezistență
Anya, sărută-i diminețile
și nu te gândești la mine,
artiștii nu știu ce să facă cu iubirea
o transformă în papirusuri
o pictează pe umeri de brumă
până sfâșie totul în jur
e prea târziu
tușele au fost deja aruncate pe podea
și trupul meu - o pată de lumină
pe gulerul cămășii de duminică.
Am murit de atâtea ori, Anya,
când înviam el mă ducea de mână la râu,
îmi spăla fața și așa schilodită
de neputință îi zâmbeam,
iubeam
așa cum iubești geamăna din ochiul ferestrei;
se face noiembrie, Anya,
mi-e frig și moarte,
frig și dor,
cancerul zace sătul în propria-i carne

cancerul minte că e sătul
iubește-l, Anya,
îngerii culeg ghebe din asfalt
noi nu,
niciodată nu
vom ține de mână copiii
să-i mințim că lumea e povestea
celor unsprezece lebede
întregită de iubirea care coase mută
ceasul ticăind bezmetic,
noi nu,
niciodată nu
iubim ploaia cu frunzele de chihlimbar
iubim pașii înapoi spre povestea Anyei,
noi nu
ne luăm rămas bun.

Închis pentru Inventar

Este vremea bilanțului, Anya.
Cine a pierdut și de ce,
cine a coborât steagul alb în bernă
cine a furat zilei mai multe lacrimi
cine spune noapte bună și lasă iubirea
cu spatele descoperit.
Sufletele au intrat în inventar,
să nu crezi, Anya, că Dumnezeu stă
în cârca noastră cu felinarul aprins,
El nu aprinde lumina celor care închid
ușa pe dinăuntru
Iisus bate în fereastra înzăpezită și tace,
tace pentru că iubește
și iubirea este uneori cel mai tăcut tovarăș -
își unește palmele într-o rugă simplă
cu tot ce i-a rămas.
Anya, am tăiat cuvintele,
și tot cresc în mine
am tăiat nopțile și ele se întorc,
de acum las poemele să umble libere prin mine,
până voi picta în versuri cerul,
cine a îndrăznit, Anya, a câștigat
și sufletele din vitrina închisă pe dinăuntru
știu,
dar nu pot plânge.
El tace iubind și bate la fereastră până ninge.

Bulgăre de sare

Anya, nu știu cum să-l aduc înapoi,
de când umblă fără umbră
se apropie răscrucea dintre ani
m-am învelit în paltonul negru
și aștept.

Nu ninge. Mi-ar fi mai ușor să privesc departe
totul e încremenit, Anya,
până și păsările par statui pe ramuri
îl aștept pe tata
să îmi amestece culorile
se crapă de ziuă
și mii de îngeri au căzut
în pământul ca o frică
dar eu aștept, Anya, și timpul îmi sărută buzele
cum odată tu.

Se scrie mult, Anya, se scrie păgân,
iubirea nu se întinde pe pâine,
este bulgăre de sare presărat pe rană,
în ochii celor care umblă fără umbră.

L-am văzut
luminând candela ca o gutuie
drumul urca spre casa de lut
cu ferestre pitite după mesteceni,
lumea se făcea tot mai mică
în ochii de copil, felinare,
Anya, ninge cu bulgări de sare,
și trupul nopții se subțiază
alb peste copilărie.

Imponderabil

Iubirea este doar un cuvânt, Anya.
iubesc un om care nu-mi aparține,
nici sieși,

și dacă iubesc nu-l iubesc
doar plânsul dintre gene
și vocea din cochilie
când se face noapte în miezul zilei
și dor din nimic

o plastilină în mâinile lui Dumnezeu,
o pasăre de lut care prinde grai
în luna lui gerar.

Mă gândesc, Anya, la ceea ce iubesc și
îmi apare în vis un om
pe care nu-l cunosc dar îl iubesc
pe care l-am iubit înainte să știu.

Pun la frământat versuri,
și ele cresc în mine.

E vremea să cuprind grumazul părintelui meu
să încap în tălpile copilei
cu moartea pe moarte călcând.

Anya, să nu-i spui că am iubit,
să nu spui nimic.

Îmbrățișează-l când orele se ascund
la pieptul lui,

o lume mică într-un ochean -
fericirea se zărește străină, purtând eșarfa roșie
la gâtul subțire al anotimpului.

Caravana

În vremea când oamenii trimit scrisori tot mai rar,
dar scriu tot mai mult
poeme - întrebare
poeme - fără destinație
poeme - corbi,
acest început de an,
Anya,
ți-l las nădăjduind că-l vei iubi
îndrăznind.
Plec odată cu această caravană
unde nimeni nu așteaptă răspuns
se aud doar zilele cum se scurg pe copertină
și femeia
pe care o văd în fiecare zi
privind netulburat zarea
vocea ei domoală
când îmi povestește
cum a îngropat
tot ce a iubit
și leagănă amintirile
dezlegate.
Sunt lucruri care nu se spun,
oameni pe care îi pierdem și
învățând să mergem
cu durerea pe umeri,

aruncăm maci printre șine de tren -
ei cresc netulburați și roșii
sângele lor hrănește gările
și oamenii privesc ceea ce nu pot atinge
doresc ceea ce nu pot avea.
Eu am avut tot, Anya,
și am aruncat poeme sub șine
până n-am mai știut nimic.
Această caravană
care vine de niciunde
îmi este adăpost
și pentru prima dată
zăresc omul care cerșește la un colț de gară
o respirație.